

EEN ZELDZAAM GEWAS

Ergens halfweg juni 2010 verscheen op de lokale bladzijde van Kerk & Leven voor de toenmalige Federatie Ledegem het eerste 'Klavertje vier'. Een nieuwe rubriek was geboren. Vandaag lees je het 500ste 'Klavertje vier'. Woorden worden aan elkaar geweven tot een verhaal. Ze vertellen over ervaringen, uit het leven gegrepen. Ze geven ideeën om met elkaar te delen, om samen verder op weg te gaan. Trouwens, de eerste titel was 'Tochtgenoten'. Tochtgenoten en deelgenoten mogen wij samen zijn op die levensweg die we delen. Da's ook een leerrijke ervaring. Alleen samen kunnen we van onze levensroute iets moois maken.

Het bloeit voor anderen

Een 'klavertje vier' is één van die zeldzame gewassen die de natuur ons geeft. Sommigen zien het liever niet, wanneer de klaver te welig in het grasperk groeit. Het klavertje vier is een variant van de witte klaver met bladeren die uit vier deelblaadjes bestaan. Vooral door de betrekkelijke zeldzaamheid, maar ook door de vorm, die doet denken aan een kruis, wordt het vinden of het krijgen van een "klavertjevier" sinds de middeleeuwen beschouwd als een geluksbrenger. Volgens een legende stelt elk deelblad iets voor: het eerste **de hoop**, het tweede **vertrouwen**, het derde **liefde** en het vierde **geluk**. Zoals de klaver groeit in de natuur voor ons, zo mogen wij mensen leven voor anderen. Geluk moeten we niet houden voor ons zelf. Het wordt rijk en kostbaar wanneer we het delen met elkaar. Er zijn voor elkaar, daarin mogen we toch ons diepste geluk en onze vreugde vinden? Wellicht vandaar dat onder andere bloemenwinkels en scholen heel vaak de naam 'Klavertje vier' dragen. Aandacht, dankbaarheid, bemoediging,... Je zegt en deelt het met een bloemetje. Opvoeden tot gelukkige kinderen en jongeren, leren leven met vallen en opstaan, onderwijzen en het wonder van het leven wijzen,... Het gebeurt in onze scholen. Die plaatsen waar opvoeders, kinderen en jongeren samen onder één dak het geluk mogen proeven en de vreugde mogen delen. Zou 'Klavertje vier' dan geen mooie naam zijn voor een kerkgebouw of een pastorale eenheid? Een plaats waar mensen onder één dak mogen samen zijn en samen leven. Een plaats waar niet met regels bepaald wordt hoe anderen moeten leven. Maar een plaats waar we juist leven voor en met elkaar. Het is vandaag aan ons ervoor te zorgen dat onze kerken morgen niet enkel nog huizen zijn voor een groepje kerkgangers. Laten we er huizen van mededogen en barmhartigheid van maken. Want juist daar groeit ons 'Klavertje vier' bij uitstek, Jezus zelf. Hij blijft de hoop die niemand ons kan ontnemen. Hij leert ons mensen van vertrouwen te worden. Zijn liefde brengt beweging en bezieling in ons leven. In Hem vinden wij onze vreugde en ons geluk.

Een nederig plantje

Ik zei het al, een klavertje vier is eerder een zeldzaam plantje. Het is eerder bij toeval dat je er eentje aantreft. Wanneer er eentje gevonden is gaan sommigen het veilig bewaren. Het wordt een geluksbrengertje. Juist de zeldzaamheid ervan leert ons om nederig te zijn. Nederigheid, een zwaar beladen woord. En het werd doorheen de tijd jammer genoeg heel vaak misbruikt. Nederigheid heeft iets van ontvankeelbaarheid. Ontvankelijk en open staan om het goede en het mooie van elke dag te ontvangen. Wat nederigheid niet is, hebben we gezien bij een voormalig Amerikaans president. Wat nederigheid niet is, zien we in de verhitte discussies op sociale media omtrent de pandemie die we doormaken. Het lijkt alsof we allemaal de beste virologen zijn, alsof we allemaal het best het virus kennen, en alsof we allemaal de beste strategie voor vaccinatie kennen. We zien daaruit helaas weinig vreugde voort komen. Integendeel! Een klavertje vier leert ons weer nederig en ontvankelijk zijn. Open staan voor de zon die straalt, voor die onverwachte 'goeie dag', voor de glimlach van je kind, voor een bemoedigende schouderklop, voor die onverwachte ontmoeting, voor de levenswijsheid van anderen, voor... Juist in deze openheid mogen wij ons geluk en onze vreugde vinden. Hopelijk mag die nederigheid groeien en bloeien. Ze brengt ons ook tot dankbaarheid!

De kleine goedheid

Dat kleine klavertje vier doet me ook denken aan die kleine goedheid. Een begrip dat komt van de Vlaamse moraaltheoloog Roger Burggraeve. Op zijn beurt heeft hij het ontdekt bij Emmanuel Levinas. Vreugde en geluk, dagdagelijks, vinden we in die gewone kleine goedheid die we elkaar betonen. En dat wist Jezus al. Lees er maar het evangelie eens op na. Zacheus, een sjoemelaar eerste klas, deelt de helft van zijn bezit met wie hij bedrogen heeft. En Jezus eist niets meer van hem. Hij is tevreden met die eerste stap van goedheid die Zacheus zet. En, hoewel de barmhartige Samaritaan de eerste zorgen toedient aan een gewonde, geeft hij niet al zijn plannen op om tot het uiterste te gaan. Maar hij zet een eerste stap van goedheid. Tegen zijn gesprekspartner zegt Jezus dan: 'Ga dan en doet gij evenzo.' Niet 'meer' en niet 'beter', maar 'evenzo'. Barmhartigheid heeft dus niet zo zeer te maken met totale zelfopoffering. We hoeven niet allemaal heiligen te worden (of te willen zijn). Barmhartigheid begint met die eerste stap van 'de kleine goedheid', elke dag opnieuw. Zo, in alle nederigheid christen proberen te zijn, dat is al ruim voldoende.

Een nederige gewoonte

Dit 500ste 'Klavertje vier' wil ik dan graag afsluiten met een opdrachtje, om te groeien in een nederige gewoonte. Dat kan door het elke dag 5 minuutjes stil te maken. Tijd om te lezen, om na te denken en te mijmeren, om te bidden. En 5 minuutjes, dat heeft iedereen, ook al is het altijd zo druk! En je hoeft helemaal niet te overdrijven en het een half uur of een uur dagelijks stil te maken. Dat hou je toch niet vol! Je hoeft je niet beter willen voordoen of de beste willen zijn. Laten we beginnen met 5 minuutjes en er een nederige gewoonte maken. Het zal je leven anders maken. Daarin mag de kleine goedheid bloeien. Als een zeldzaam klavertje vier, bloeiend voor anderen. Bloeiend om er geluk en echte vreugde in te vinden.

JOHAN LOONES   (reageren johan.loones@skynet.be)